СЛОВОТВІРНА І ЛЕКСИЧНА ОМОНІМІЯ ДІЄСЛІВНИХ ПОХІДНИХ ІЗ ПРЕФІКСАМИ *ВИ-, ПЕРЕ-*

Леся Кіндей (Кіровоград)

У статті аналізується специфіка омонімії як універсального мовного явища, наводяться погляди лінгвістів щодо функціонування словотвірних дієслівних омонімів; розглядаються найважливіші диференційні параметри, за якими вони розмежовуються; досліджуються особливості семантики префіксів ***ви-, пере-*** і кореневих морфем дієслів, що дає змогу кваліфікувати найтиповіші групи словотвірних і лексичних омонімів серед похідних із префіксами ***ви-, пере-***.

The specificity of homonymy as a universal linguistic phenomenon and different linguists' points of new concerning functioning of word-building verbal homonyms are analysed in this article; the important differential parameters, due to which they are differentiated, are considered in it; the semantic peculiarities of prefixes ви-, пере- and root morphemes of verbs, which give the opportunity to qualify the most typical groups of word-building and lexical homonyms among derivative words with prefixes ви-, пере-, are investigated in it.

Сучасні теорії дають змогу розглядати омонімію не як відносну, а як абсолютну лінгвістичну універсалію, яка охоплює мову в цілому, всі рівні і ланки її структури і вимагає розгляду з різних позицій; наявність омонімів у природних мовах обов'язкова і закономірна. Поряд із лексичною омонімією, яка характеризує лише семантичний бік мовних фактів, на перший план висувається дослідження омонімії, пов'язаної із закономірностями будови слів певних класів, з їх специфікою, а також із способами словотвору, тобто омонімія словотвірна, що, окрім семантики, враховує і структурний бік утворень.

Для конкретного аналізу семантики у галузі омонімії, яка виявляється на різних мовних рівнях, беруться до уваги передовсім дієслова. Доцільність такого підходу мотивована самою сутністю дієслова, яке виступає в сучасній українській літературній мові як ядерний семантико-граматичний клас слів, до того ж найбільш інформативний і найбільш важливий.

Вивчення проблем омонімії на рівні префіксів вимагає визначення поняття морфеми. Н. Ф. Клименко і Є. А. Карпіловська кваліфікують морфему як "елементарну мінімальну одиницю мови, що має значення, неподільна за формою в межах одного слова, але подільна за семантикою" [Клименко 1998: 8].

Розглядаючи морфеми як невід'ємний складник системи мови, зауважимо, що її значення характеризується вищим ступенем та іншим планом абстракції, бо "може співвідноситись із тематично різними поняттями, охоплювати кілька класів, предметів, тобто воно стоїть ніби над класами предметів або понять, тим часом як лексичне значення слова співвідносне лише з одним класом предметів або понять" [Філос. пит. м-ва 1972: 64].

Суттєвою для дослідження омонімії афіксів (зокрема префіксів), є диференціація двох понять: "омонімії зовнішньої" і "омонімії внутрішньої". За твердженням Н. Ф. Клименко, омонімія афіксів у межах однієї частини мови є внутрішньою, а омонімія афіксів у межах різних частин мови – зовнішньою [Клименко 1973: 169]. Для нас важливою є внутрішня омонімія, тобто омонімія префіксів у класі дієслів.

Із омонімією префіксальних морфем тісно пов'язане поняття "словотвірні омоніми". Так, у працях останніх років утворення, які виникли на основі омонімії словотворчих засобів, також розглядаються як один із видів омонімії. П. А. Соболєва вважає словотвірну омонімію, поряд з іншими видами омонімії, диференціальною ознакою, яка є суттєвою у типології омонімів [Соболєва 1975: 69].

В. В. Степанова зазначає, що структурно-словотвірні характеристики дозволяють представити співзвучні слова як форми різних слів, якщо в одному фонетичному складі збігаються структурно-неоднотипні (за словотвірними ознаками) утворення [Степанова 1976: 46], а Є. Л. Гінзбург уточнює обсяг поняття словотвірної омонімії на матеріалі однойменних однокореневих похідних [Гинзбург 1978: 85 – 89, 94, 98].

П. А. Соболєвою опрацьована теорія так званих дерев значень дієслів, основними серед яких є значення темпоральності, локативності, квантитативності. Звідси маємо три дерева значень: а) дерево темпоральних значень (часові межі дії); б) дерево локативних значень (просторові межі дії); в) дерево квантитативних значень (кількісні характеристики дії). На них проілюстровано усі можливі відтінки значень дієслів у межах трьох заданих.

Аналізуючи специфіку словотвірної і лексичної омонімії префіксальних дієслів, П. А. Соболєва зауважує: "Якщо одне або декілька значень префіксального дієслова не можуть бути співвіднесені ні з деревом L (просторове значення), ні з деревом T (часове значення), ні з деревом Q (кількісні характеристики), то можна передбачати розпад похідного дієслова на лексичні омоніми" [Соболева 1980: 279]. Чисті перфективи, словотворчо співвідносні із твірними імперфективами (типу *пофарбувати деякий час* і *пофарбувати дах*) виключаються із цієї групи, бо у них відсутня відповідність із деревом Q. За словами П. А. Соболєвої, відсутність співвіднесеності

з L, T, Q здебільшого супроводжується розривом словотвірних відношень з непохідним дієсловом, що передбачає лексичну і словотвірну омонімію [Соболева 1980: 280].

Словотвірна омонімія виникає у тих похідних, які мають компоненти, що збігаються за структурою. Омонімічними у них можуть бути обидві частини слова – твірна основа і словотворчі афікси (у нашому дослідженні – префікси). Але трапляються випадки, коли омонімічним виступає один із компонентів (корінь або префікс), до того ж найчастіше омонімізується основа. Оскільки префіксовані дієслова – це похідні утворення, то омонімічна семантика твірного досить часто виявляється у дериваті, іншими словами, переноситься (відображається) із дієслова-мотиватора на похідне. Це явище О. Н. Тихонов кваліфікує як "відображену" омонімію [Тихонов 1989: 54].

Вивчаючи властивості похідних дієслівних омонімів, Г. Ю. Бубякіна встановила низку диференційних параметрів, за якими той чи той дериват констатується як омонімічне утворення [Бубякина 1984: 87 – 95], що дало можливість на матеріалі дієслів з префіксом ***ви-***, дослідити як функціонують такі похідні омоніми у сучасній українській мові. Виявлено декілька підгруп таких дериватів:

1. Група, яка визначається абсолютною тотожністю префікса ***ви-*** (тобто в обох похідних ***ви-*** вживається в одному значенні) і абсолютною омонімією кореневої морфеми: *вибухнути* (I) / *вибухати* – викласти все одразу і *вибухнути* (II) / *вибухати* – 1) розриватися сильним звуком; 2) раптово виникати з великою силою. В обох випадках префікс ***ви-*** вживається із семантикою моментальності дії (час дії наближається до нуля), але коренева морфема має відмінні значення:

Одарка ***вибухнула*** *ту таємницю сусідці* (Нар. усмішки) – вимовити зразу щось; *Зненацька м'язи* ***вибухнуть*** *первісно, ударить кров, як електричний струм* (Л. Костенко) – раптовий вияв певних почуттів. Зауважимо, що у першому реченні дієслово *вибухнути* – стилістично марковане (належить до розмовної лексики).

2. Група дієслів із відносною тотожністю префікса (передбачає вияв відмінних відтінків одного загального значення – L, T або Q) і абсолютною омонімією кореня: *викувати* (I) / *виковувати* – 1) виробляти з металу способом кування; 2) наполегливо створювати щось міцне і *викувати* (II) (тільки perf.) – куючи, напророчити певну кількість років життя (про зозулю); *вистигнути / вистигати* (I) – охолоджуватись і *вистигнути / вистигати* (II) – 1) дозрівати; 2) остаточно оформлятися. В обох випадках префікс вживається із темпоральним значенням, але у першому – із семою "виконувати дію певний час", у другому – із семою фінітивності дії:

Недоїдки риби ***вистигали*** *на столі* (М. Коцюбинський) – тривалість дії певний час; *Під вечір вистиг благодатний день, налитий сонцем, мов бджолині соти* (В. Бровченко) – кінець дії.

3. Група, члени якої характеризуються відносною омонімією префікса (у ньому поєднуються семи різних схем, але між ними інколи простежується зв'язок) й абсолютною омонімією кореневої морфеми: *видушити* (I) / *видушувати* – 1) тиснучи, видаляти; 2) говорити через силу; 3) силою домагатись; 4) натискаючи, примушувати випасти; 5) умертвляти димом багатьох і *видушити* (II) (тільки perf.). У першому дієслові префікс *ви-* має просторове і кількісне значення, а в другому – часове (хоча вгадується теж локативна семантика, що може активізуватись лише у контексті). Окрім цього, додамо: друге похідне належить до розмовного стилю.

Такий тип омонімії простежується і в інших дієсловах: *випалити / випалювати* (I) – 1) палячи, знищувати; 2) палити повністю; 3) наносити знак розпеченим предметом; 4) піддаючи дії вогню робити міцнішим; 5) одержувати речовину, спалюючи щось і *випалити / випалювати* (II) – 1) вистрелювати; 2) несподівано сказати щось; *вислати* (I) / *висилати* – 1) відправляти поштою; 2) позбавляти права жити десь і *вислати* (II) / *вистилати* – укривати поверхню чимось; *витопити / витоплювати* (I) – 1) нагріти приміщення; 2) нагріваючи, виділяти; 3) розжарюючи руду, видобувати метал і *витопити / витоплювати* (II) – топити у воді багатьох, усіх; *виточити / виточувати* (I) – 1) виготовляти предмет; 2) виструґувати з дерева; 3) вигострювати; 4) вигризаючи, робити заглибину і *виточити / виточувати* (II) – 1) виціджувати; 2) поступово віднімати щось у когось:

І хай йому тоді, в ту божевільну мить, в таверні, де торги, гетери, ром і шум, папугою знаття свободи зверещить і ***випалить*** *ущент проклятий гордий ум* (Б. Рубчак); *Набираю в груди повітря і* ***випалюю*** *раптом: – Я викрав вас з дому й везу до вінця* (М. Коцюбинський).

Вигострю, ***виточу*** *зброю іскристу, скільки достане снаги й хисту* (Л. Українка); *Одно лиш знав, що мусить пробити грудь і* ***виточити*** *кров молодцеві, що так само біг проти нього* (Укр. новел. XIX – XX ст.).

4. Група, похідні якої мають абсолютно омонімічні префікси і абсолютно омонімічні корені: *вижати* (I) / *вижимати* – 1) видушувати (рідко); 2) повільно піднімати вагу вгору і *вижати* (II) / *вижинати* – зрізати все, закінчувати жати (префікс ***ви-*** у першому дієслові виражає локативну семантику – "рух ізсередини" і "рух угору до межі", а в другому – темпорально-кількісну – значення повторюваності і кінця дії); *вилічити / вилічувати* (I) – рахуючи, встановлювати кількість і *вилічити / вилічувати* (II) – зробити здоровим (рідко); *випороти* (I) / *випорювати* – розпорюючи шов, виймати щось і *випороти* (II) (тільки perf.) – побити різками (розмовне):

Молодиці... понашивали од злості таких безконечників, що потім прийшлось їм довго ***випорювати*** *та розплутувати* (І. Нечуй-Левицький) – значення "рух ізсередини"; *Поліцаї* ***випороли*** *канчуками шістдесятирічного діда Потапа* (В. Козаченко) – сема фінітивності дії.

5. Група дієслів із абсолютною омонімією префіксів і відносною омонімією кореневих морфем: *вив'язати / вив'язувати* (I) – 1) розв'язуючи, виймати; 2) старанно зв'язувати кінці; 3) зв'язувати все на якійсь ділянці і *вив'язати / вив'язувати* (II) – виготовляти в'язання (у першому похідному ***ви-*** має локативно-кількісне значення, а у другому – темпоральну семантику):

*Чи й не однаково, яку хустку **вив'язати*** (Л. Яновська) – сема "певним чином зв'язати кінці"; *Кумові давно б слід **вив'язати** скатертину – ось дивіться – стіл голий* (П. Мирний) – темпоральне значення.

Інших груп омонімічних похідних дієслів у матеріалі дослідження нами не виявлено. Але трапляються утворення, у яких відбувається розрив словотвірних відношень з непохідним дієсловом, тобто із твірною основою, що, за словами П. А. Соболєвої [Соболева 1980: 280], зумовлює омонімію лексичну і словотвірну. Наприклад, *виховати / виховувати* (I) із семантикою: 1) вирощувати, навчаючи правил поведінки; 2) систематично впливати на світогляд; 3) вирощувати за певною системою – втрачає на синхронному рівні зв'язок із дієсловом-мотиватором, а *виховати / виховувати* (II) із значеннями: 1) ховати, переховувати; 2) таїти щось – пояснюється твірним *ховати*.

Досить поширене серед невеликої групи похідних явище омонімії видових форм: *вивішувати* (I): 1) вішаючи, розміщати десь; 2) виставляти для загального огляду і *вивішувати* (II) – позначати за допомогою віх. Маємо однаково за матеріальним вираженням форму імперфектива для абсолютно відмінних за звучанням і значенням дієслів *вивісити* і *вивішити:*

вивісити → *вивішувати*
вивішати → *вивішувати*

Цей вид омонімії виявляється також у низці інших похідних:

вести → *вивести*
водити → *виводити*
→ *виводити* (imperf.)

м'яти → *вим'яти*
минути → *виминути*
→ *виминати* (imperf.)

місити → *вимісити*
мішати → *вимішати*
→ *вимішувати* (imperf.)

рвати → *вирвати*
рити → *вирити*
→ *виривати* (imperf.)

тикати → *витикати*
ткнути → *виткнути*
→ *витикати* (imperf.)

Наприклад:

*Самоцвіт сидить твердо, рівно й має такий рішучий вигляд, ніби йому зараз мають **виривати** зуби* (В. Винниченко) – imperf. до вирвати; *Се як вода сильна, що колись кручі, береги **виривала*** (М. Вовочок) – imperf. до вирити.

*І перо **виводить** ядом спраги: "Народе без чуття, без чести, без поваги"* (Є. Маланюк); *Колись, бувало, сильний чуженин слов'ян-рабів **виводив** на майдани* (Леся Українка) – imperf. до вивести; ***Виводив** (Лаврін) попід руки свою Мелашку по всіх западинцях до півночі* (І. Нечуй-Левицький) – imperf. до виводити.

Як показує досліджений матеріал, лексична і словотвірна омонімія похідних дієслівних утворень представлена невеликою кількістю лексем, що свідчить про поширеність у сучасній українській мові полісемії. Навіть той факт, що у багатьох прикладах один із членів омонімічного поєднання належить до розмовного стилю або вживається із позначкою "рідко", доводить нетиповість і нерегулярність явища омонімії. Звідси випливає і те, що омонімія значень префікса ***ви-*** здебільшого не зумовлює омонімії похідного в цілому.

Словотвірні омоніми із префіксом ***пере-*** мають дещо іншу специфіку. Серед них функціонують такі групи похідних:

1. Група, яка визначається абсолютною тотожністю префікса ***пере-*** (в обох похідних ***пере-*** вживається у тому самому значенні) і абсолютною омонімією кореневої морфеми: *переметати* (I) / *переметувати* 1) метати повторно; 2) обметувати все або багато чогось, одне за одним і *переметати* (II) (тільки perf.) – кидати все або

багато чогось, одне за одним. В обох випадках префікс ***пере-*** має один із трьох відтінків: дистрибутивність, одно- або багатократність, основа ж – відмінні значення. Подібну семантику у дієслова *перестигнути / перестигати* (I) – ставати надміру стиглим або псуватися від надмірної стиглості і *перестигнути / перестигати* (II) – вихолоджуватися (префікси вживаються із квантитативним відтінком аугментативності небажаного характеру).

2. Група із відносною омонімією префікса (тобто у ньому поєднуються семи різних схем-дерев, між якими інколи простежується слабкий зв'язок, і абсолютною омонімією кореневої морфеми: *перекосити / перекошувати* (I) – 1) косити все або багато чогось; 2) косити, зрізати косаркою або косою більше, ніж треба, далі, ніж треба і *перекосити / перекошувати* (II) – робити косим, кривим, асиметричним; дивитися скоса в одну точку. У першому дієслові префікс виражає кількісну семантику дистрибутивності і аугментативності без негативної конотації, а у другому – часову, хоча можлива й кількісна, яка реалізується лише у відповідному контексті.

До такого типу омонімії належать також *перекурити / перекурювати* (I) – 1) курити протягом недовгого часу; 2) курити все або багато чогось і *перекурити /перекурювати* (II) – перетворювати у щось інше шляхом перегонки (у першому дієслові наявна темпоральна й квантитативна семантика, а у другому лише темпоральна); *переплавити / переплавляти (I)* – 1) плавленням перетворювати в інші спроби; 2) переробляти різні елементи в щось однорідне; 3) плавити все або багато чогось і *переплавити /переплавляти* (II) – 1) сплавляти за течією річки; 2) сплавляти за течією річки все або багато чогось (слід зауважити, що відносна омонімія характерна для першого обох дієслів (перше має значення часу, друге – просторовий відтінок):

Завтра вирішується наша доля: або ми вийдемо нарешті на волю або зірвемось, і тоді ***всіх нас перекосять*** *ворожі кулі* (Ю. Збанацький) – префікс пере- вживається у кількісному значенні (дистр.); *На колії ешелон з пораненими. Один вагон сплющило, як консервну банку,* ***перекосило*** *двері і вікна* (Г. Тютюнник) – префікс із семантикою темпоральною (кінця дії).

3. Група, у якій префікси мають абсолютно відмінні значення: *перекачати / перекачувати* (I) – 1) качати, розгладжувати усе, багато чогось (про білизну); 2) качати, розгладжувати ще раз, повторно, заново і *перекачати / перекачувати* (II) – качати рідину насосом для транспортування з одного місця в інше; добуваючи в одному, переміщати в інше (префікс першого похідного виражає кількісні значення (дистр., однокр., багатокр.), а іншого – просторове (горизонтальний або вертикальний рух від однієї межі до іншої). Сюди ж належать *переважуватися* (локативне значення "вертикальний рух до межі") (I) / *переважитися* – нахилитися під власною вагою донизу і *переважуватися* (II) – зважуватися ще раз, повторно, заново (кількісне однокр.); *перепнути / перепинати* (I) – ділити приміщення перегородкою або перегороджувати простір (локативне "горизонтальний рух через межу" або "горизонтальний рух від межі до межі") і *перепнути /перепинати* (II) – зав'язувати ще раз, повторно, по-іншому (кількісне однокр.); *переправити / переправляти* (I) – 1) переводити або перевозити через водну перешкоду ; 2) переводити або перевозити з одного місця в інше (локативне "горизонтальний рух через межу" або "горизоньальний рух від межі до межі") і *переправити /переправляти* (II) – виправляти, усуваючи помилки (темпоральне кінця дії, тривалої / нетривалої дії); *перетравити / перетравлювати* (I) – 1) труїти всіх, багатьох один за одним; 2) псувати, використовуючи при травленні багато їдкої речовини (кількісне дистр. або аугментативне з негативною конотацією) і *перетравити /перетравлювати* (II) –засвоювати у процесі фізіологічного травлення (темпоральне кінця дії тривалої / нетривалої дії:

Через Кафу переправляли *рабів на продаж* ***у Константинополь (Стамбул),*** *а також як податок султанові* (О. Апатович) – локативне "горизонтальний рух через межу; до межі"; *Якщо потрібна ця дата, то справтеся, з якого до якого дня вони грали, та й* ***переправте*** (Панас Мирний) – темпоральне нетривалої дії.

Інших груп похідних дієслівних омонімів із префіксом ***пере-*** за встановленими критеріями не виявлено. Хоча окремо зауважимо, що трапляються утворення, у яких простежується розрив словотвірних відношень із непохідним дієсловом, а це зумовлює появу омонімії лексичної і словотвірної. Наприклад, *перепнути /перепинати (I)* із семантикою: ділити приміщення якоюсь перегородкою або перегороджувати простір; створювати перешкоду; прокладати між частинами те, що їх з'єднує – пояснюється твірним *пнути*, а *перепнути /перепинати (II)* із значенням зав'язувати ще раз, повторно, заново-втрачає на синхронному рівні зв'язок із дієсловом-мотиватором.

Типове для дериватів із префіксом ***пере-*** є явище омонімії видових форм: *перевалювати (I)* – перемішувати, перекладати, звалюючи; 2) перемішувати через щось; 3) переходити, переповзати, подолавши щось і *перевалювати (II)* – переробляючи, валяти іще раз, повторно або заново, по-іншому. Однакова за матеріальним вираженням форма імперфектива для абсолютно відмінних за звучанням і значенням дієслів *перевалити* і *переваляти*:

перевалити
переваляти
перевалювати (imperf.)

Цей вид омонімії простежується також у низці інших дієслів:

перевалитися
перевалятися — перевалюватися (imperf.)

перевісити
перевішати — перевішувати (imperf.)

перемісити
перемішати — перемішувати (imperf.)

перервати
перерити — переривати (imperf.)

Рука тремтяча удилище хапає, і лин зелений воду розсікає, і мало удки не ***перерива*** (М. Рильський) – імперфектив до дієслова перервати; *Ходить Терентій подвір'ям,* ***перериває*** *у голові усі закапелки, а нічого придумати не можу* (М. Стельмах) – імперфектив до дієслова перерити.

Інколи можлива омонімія форми доконаного виду:

слати (I)
слати (II) — переслати (perf.) — пересилати, перестилати

Цікавим є також випадок омонімії форм доконаного і недоконаного виду різних похідних:

співати – переспівати (I) (perf.) – переспівувати
спіти – переспіти – переспівати (II) (imperf.)
літати – перелітати (I) (perf.)
летіти – перелетіти – перелітати (II) (imperf.)

Отже, словотвірна омонімія у дієсловах із префіксом ***пере-*** представлена трьома групами похідних утворень, кожна з яких ілюструє специфічні ознаки взаємодії префіксальної і кореневої морфем. Випадки омонімії лексичної – одиничні, що свідчить про міцні дериваційні відношення між похідним і твірним дієсловами. Явище омонімії видових форм здебільшого зумовлюється фонетичними процесами (чергуванням голосних або приголосних) і досить часто трапляється у художніх текстах.

БІБЛІОГРАФІЯ

Бубякина 1984 – Бубякина Г. Ю. Морфематически мотивированные глагольные омонимы в русском языке / Дисс. ... канд. филол. наук. – Симферополь, 1984. – 212 с.

Гинзбург 1978 – Гинзбург Е. А. Проблемы структурной лингвистики, 1976. – М.: Наука, 1978. – С. 85 – 100.

Клименко 1998 – Клименко Н. Ф., Карпіловська Є. А. Словотвірна морфеміка сучасної української літературної мови. – К.: Ін-т м-ва ім. О. О. Потебні НАН України, 1998. – 161 с.

Клименко 1973 – Клименко Н. Ф. Система афіксального словотворення сучасної української мови. – К.: Наук. думка, 1973. – 186 с.

Соболева 1975 – Соболева П. А. Омонимия лексическая, словообразовательная и грамматическая. // Актуальные пробл. рус. яз. / Ученые записки – Ташкент, 1975. – Т. 143. – С. 68–72.

Соболева 1980 – Соболева П. А. Словообразовательная полисемия и омонимия. – М.: Наука, 1980. – 293 с.

Степанова 1976 – Степанова В. В. Признаки слова как основа классификации лексических единиц: Лекция. – Л., 1976. – 60 с.

Тихонов 1989 – Тихонов А. Н., Пардаев А. С. Роль гнезд однокоренных слов в системной организации лексики: Отражение синонимии. Отражение омонимии. Отражение антонимии. – Ташкент: ФАН, 1989. – 140 с.

Філ. пип. м-ва 1972 – Філософські питання мовознавства. – К.: Наук. думка, 1972. – 196 с.

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРА

Леся Кіндей – викладач кафедри філологічних дисциплін початкового навчання Кіровоградського державного педагогічного університету імені Володимира Винниченка.

Наукові інтереси – проблеми префіксальної омонімії.

ДІЄСЛІВНІ ПРЕФІКСИ – ВИРАЗНИКИ НЕПОВНОГО СТУПЕНЯ ВИЯВУ ПРОЦЕСУАЛЬНОЇ ОЗНАКИ

Зоя Митяй (Мелітополь)

Сучасний етап вивчення словотвору характеризується збільшенням зацікавленості до організації певних підсистем у словотворі. У статті проаналізовано дієслівні префікси, які разом з іншими мовними засобами формують функціонально-семантичне поле неповноти вияву ознаки.

Modern stage of the study of the creation of the words is characterizing by the increase of interest in act of creating of some subsystems. The verbal prefixes, that together with other means of the language form functional and semantic field of the incompleteness of the display of the sign, are analyzed.